

gustáv murín

ABECEDA SEXU
A EROTIKY

alebo

TELESNÁ LÁSKA
NA KAŽDÉ PÍSMENO

ABECEDA SEXU A EROTIKY

alebo

TELESNÁ LÁSKA NA KAŽDÉ PÍSMENO

Gustáv Murín

Už v knihe „Pud kontra kultúra“ som napísal: „Sex nie je všetko, sex je len základom všetkého“. A do knihy, akú máte práve pred sebou, sa všetko o sexe vložiť nedá. Preto má formu abecedy, kde na každé písmeno pripadajú len dve, či tri témy. Sú to tie, ktoré za roky mojej publicistiky mali u čitateľov najväčší ohlas. Nie som odborníkom na ľudskú sexualitu, len ju s pomocou odborníkov popularizujem. A to tak, aby čitateľ získal ucelenú a stručnú informáciu, ale odbornosť neutrpela. Preto som sa v záujme čitateľov vždy pýtal na danú tému tých najpovolanejších. Za odbornú pomoc i rady preto aj vo vašom mene ďakujem prof. MUDr. Petrovi Weissovi, MUDr. Miroslavovi Plzákovi, MUDr. Ivanovi Krajcerovi, MUDr. Pavlovi Malovičovi, MUDr. Dionýzovi Balážovi a tiež MUDr. Luborovi Žigovi in memoriam. Pre tých, ktorí by sa radi dozvedeli viac, sú na záver uvedené aj príslušné literárne pramene. Predovšetkým však ponúkam poučenie i pobavenie o tom, čo sa nás všetkých tak bytostne dotýka. Po prečítaní tejto knihy nebudete vedieť iste o všetkom, ale získate prehľad. A to je vo všetkom ten najlepší prvý krok...

Gustáv Murín

A

AFRODIZIAKÁ alebo NIEKTO TO RÁD KORENENÉ

Už od čias Adama a Evy sa figy považovali za ovocie spojené s erotikou, a tak ich v niektorých krajinách dodnes servírujú novomanželom pred svadobnou nocou. Podľa starých anglických receptov by mala pomáhať aj špargľa.

Odporúčané sú tiež ustrice a iné morské špeciality, pšeničné klíčky a dokonca aj kuracie beháky. Jeden či dva poháre piva vraj tiež pôsobia stimulačne. S ďalšími vypitými pohármi však tento efekt klesá až na úroveň, ktorú Shakespeare komentoval slovami: „Povzbudzuje síce túžbu, ale jej naplnenie robí nemožným.“

V americkom štáte Nové Mexiko sa stal veľmi populárnym švédsky bylinkový nápoj Niagara. Modrý osviežujúci energetický nápoj zvyšuje podľa Debry Slight, majiteľky salónu Rio Rancho, sexuálny apetít a dobre sa predáva. Isté je najmä to druhé, hoci sa ešte žiadny zákazník nevrátil so sťažnosťou.

Exotika na tanieri

V severnej Indii, hlavne Radžastáne, sa do ohrozenia dostala jašterica so zvláštne stočeným chvostom, z ktorého sa vyrába lubrikačná masť pre ženy, ktorá zvlhčuje pošvový vchod. Ale najslávnejším afrodiziakom stredoveku boli tzv. španielske

mušky, výťažok z hmyzu skupiny *Cantharides*. Ich predávkovanie však hrozilo smrťou.

V starovekom Ríme sa žiadna orgia nezaobišla bez nápadito servírovaných ustríc. Giacomo Casanova sa od nich poučil a v časoch najvyšších milostných úspechov ich vraj konzumoval až takmer 60 denne. Casanova experimentoval tiež s čokoládou a vrelo tento nápoj odporučil aj milenke Ľudovíta XV. madame du Barryovej.

Montezuma, vládca Aztékov, vypil vraj denne 50 šálok čokolády zo zlatej čaše, aby zvládol svoj takmer 600-členný hárem. Rohy nosorožca rozdrvené na prach a pridané do bylinkového čaju sa stali v Číne tak žiadané, že tieto nepárnokopytníky patria k najrýchlejšie vymierajúcim druhom na Zemi. V Hongkongu a na Taiwane veria zasa v zázračnú moc tigrieho penisu vyvareného v polievke či vymáčaného vo víne.

V Libanone dodnes uznávajú účinnosť divo rastúceho koreňa Širš Zalúh.

Mimochodom, dobrú povest' má aj marihuana a to ani nie preto, že by potenciu zvyšovala, ale skôr tým, že pozoruhodne predlžuje mužskú výkonnosť. Po drogách siahol aj, podľa vlastného vyjadrenia, asi najväčší hollywoodsky milovník Errol Flynn. Na to, aby počas svojej kariéry zvládol údajných 13 000 mileniiek, si vraj dával do penisu kokaínový prášok. Nezná to dôveryhodne a celkom určite to radšej neskúšajte napodobovať.

Prírodní pomocníci mužov

U nás si muži museli exotické pomôcky samozrejme odpustiť. Výnimkou bola kostička z bobrieho penisu, ku ktorej sa však dostali len výnimočne. Všimli si však, že nad ránom (pod tlakom cez noc nazbieraného moču) sa ich mužnosť zdvíha

automaticky. Logickým pomocníkom sa tak stala močopudná zelenina, napríklad zeler. Ľudová kuchyňa tiež predpokladá, že prekrvenie penisu zvyšujú levanduľa či tekvica. V niektorých oblastiach Čiech sa do všetkých svadobných jedál pridáva majorán. Iste nie náhodou.

Skôr však, než siahneme po takýchto pomocníkoch, uvedomme si, že pre náš pohlavný apetít i výkonnosť sú dôležité skôr životospráva a celkový zdravotný stav. O potešenie zo sexu nás oberá nadváha, nedostatok prirodzeného pohybu a zle volená strava. Ťažké, mastné jedlá nie sú najvhodnejšou ľúbostnou predohrou, už len z logického dôvodu, že sa kvôli ich spracovaniu nahrnie krv do tráviaceho traktu a nutne vám bude inde chýbať.

ANÁLNY SEX alebo TAJOMSTVO ČERTOVEJ BRÁNKY

V Spojených štátoch sa podľa štatistík 30 % až 40 % heterosexuálnych párov pokúsilo o súlož do konečníka a viac ako polovica z nich v týchto praktikách pokračuje.

Podľa týchto údajov by takzvaný análny styk mali pravidelne využívať dva až päť miliónov amerických manželských párov. To vyvracia zakorenený mýtus, že tento druh sexu je výhradnou doménou homosexuálov. Tie isté štúdie totiž odhalili, že približne len polovica homosexuálnych mužov využíva túto techniku.

„Homosexuálne páry praktikujú predovšetkým orálny sex,“ pripomína v tejto

súvislosti doktor Miroslav Plzák a dodáva, že aj v manželskej spálni vyžaduje technika análneho styku sexuálnu vyzretosť. Nie každá žena totiž môže zo zdravotných dôvodov poskytnúť partnerovi túto možnosť a nie každý muž ju dokáže využiť tak, aby to bolo príjemné aj partnerke.

Sex pre pokročilých

Análny styk je stáročia známym spestrením sexuálneho života viacerých národov. V Indii tomu hovoria „nízka súlož“, v Brazílii zasa vstup do „čertovej bránky“. V krajinách, kde si dievča muselo uchovať panenstvo až do manželstva, bola análna súlož jedným z východísk pre mladých milencov. Niektoré školy sexu odporúčali túto techniku pri menštruácii, keď žena nechce partnera obrať o potešenie z milovania. Iným dôvodom je dlhé milovanie, keď vagína ženy už nie je taká tesná, aby muža vzrušovala.

Jedným z vysvetlení, prečo niektorí muži a ženy obľubujú túto techniku, je fakt, že konečník je centrom orgazmových sťahov. A sú ženy, ktoré pri takomto styku spoľahlivo dosahujú orgazmus. Sú však aj heterosexuálni muži, ktorí pri výnimočnom análnom styku vykonávanom na nich iným mužom (napríklad ako herci v pornofilmoch) dosahujú sami vyvrcholenie. Tu už však logické vysvetlenie chýba. Pri milovaní dvoch mužov s jednou ženou môže dôjsť k vniknutiu do nej spredu i zozadu súčasne ako takzvaný „sendvič“, ale táto situácia je v bežnom živote veľmi vzácna.

Vo veľkej väčšine je análny sex skôr pikantériou, než bežnou súčasťou milostného života. Keďže ho nepraktizuje každý, je aj prostriedkom na ukázanie akejsi

mileneckej výnimočnosti. V tomto duchu možno chápať aj prehlásenie známej hollywoodskej sexbomby Pamelý Andersonovej, že jej krátky vzťah s modelom Marcusom Schenkenbergom bol založený práve na takejto výnimočnej záľube. Rovnako ohurujúci efekt mala scéna prípravy na análny sex v slávnom filme „Posledné tango v Paríži“ v hlavnej úlohe s Marlonom Brandom a mladučkou Mariou Schneider. Brando si pri nej pozorne zastriháva nechty a hľadá krém na zvlhčenie sliznice – oboje môžeme chápať aj ako užitočný návod na použitie.

Nevhodné pre manželstvo?

Milenecké páry rady experimentujú, a tak sa aj príležitostný análny sex môže objaviť na ich pestrom milostnom menu. Doktor Miroslav Plzák však upozorňuje na to, že v manželstve tento experiment obvykle dlho nevydrží. Manželia totiž v spoločnej spálni hľadajú nové techniky len prvé roky a po čase má ich sexuálny život v optimálnom prípade podobu zabehanej rutiny. Tá môže však sklízuť až do „atletickej nemoty“, ako tento stav sexuálneho rutinérstva nazval spisovateľ Milan Kundera. V snahe vyhnúť sa tejto erotickej otupenosti, môže niekedy netradičná technika pomôcť pripomenúť časy mileneckej vášne.

Všeobecne však platí, že táto technika vyhovuje najmä sexuálne zrelším jedincom, pričom rozhoduje pripravenosť ženy na netradičnú úlohu. Profesor Peter Weiss zo Sexuologického ústavu Univerzity Karlovy v Prahe preto pripomína, že análny styk je zo zdravotného hľadiska aj veľmi riskantný. Je tu väčšia pravdepodobnosť porušenia sliznice, a tým aj prenosu pohlavných chorôb vrátane AIDS.

B

BISEXUALITA – SKUTOČNOSŤ alebo MÝTUS?

Až tretina inzerátov v erotických časopisoch hľadá bisexuálnu ženu na spoločný sex s manželskou alebo mileneckou dvojicou. Existuje však vôbec?

Túžba zapojiť do manželského alebo mileneckého sexu ešte jednu ženu sa zdá byť zjavne prijateľnejšia, ako keby to mal byť muž. A označenie „bisexuálna žena“ predpokladá, že uspokojí rovnako dobre manžela, aj manželku. Neznamená to však, že by išlo o akúsi tretiu bytosť medzi heterosexuálnou a lesbickou ženou. „Sexualita ženy nie je ostro vyhranená,“ hovorí doktor Miroslav Plzák, „preto sa dokáže v istých situáciách eroticky orientovať aj na ženu.“ Zvlášť, keď je pri tom muž a milovanie s inou ženou je len dráždivým doplnkom spoločného sexu. Podľa ankety medzi nemeckými ženami v Mníchove si údajne až 24,2 % túži takýto erotický zážitok vyskúšať.

Ako si však vysvetlíť to, že napríklad spevák Michael Jackson bol dva krát ženatý, je otcom detí a predsa sa opakovane dostáva do podozrenia z obťažovania maloletých chlapcov?

Čo si máme myslieť o tom, že speváčky ako Madonna, Britney Spearsová a Christina Aguilero sa na odovzdávaní hudobných cien vášnivo bozkávajú na ústa?

A čo si máme myslieť o titulkoch článkov „Bisexuál Charles?“, v ktorých je následník britského trónu opísaný s vlastným sluhom v posteli? Pritom bol ženatý, má synov a jeho dlhodobá milenka sa stala aj jeho druhou ženou.

Všetko je inak

Na vysvetlenie týchto troch prípadov nepotrebujeme použiť termín „bisexualita“, ale skôr konkrétne fakty.

Ako nedávno vysvitlo, manželstvá Michaela Jacksona boli fiktívnou (a pre „manželky“ aj veľmi dobre platenou) zásterkou jeho neprirodzeného vzťahu k malým chlapcom. O tom, či išlo o pedofíliu, sa už nikdy nedozvieme, lebo zo všetkých súdnych sporov sa včas vyplatil.

Provokatívne bozkávanie speváčok pred televíznymi kamerami či fotografmi nie je nič iné, než snaha dostať sa „škandálom“ na prvé stránky bulvárnych plátok. Svoj imidž na tom postavilo aj dievčenské spevácke duo Tatu z Ruska. Poučila sa od nich aj istá slovenská televízna moderátorka a takto vyfabrikovaný škandálik jej naozaj umožnil „päť minút slávy“, ako hovorieval Andy Warhol.

Čudné správanie následníka britského trónu opäť nevyžaduje bisexuálnu nálepku. „Náhodný sex s rovnakým pohlavím môže byť vyvolaný aj zvedavosťou“, hovorí doktor Miroslav Plzák. V prípade princa Charlesa sa tak priamo v paláci naplňa jeho kompletne erotické vzdelanie, keďže jeho skúsenosti so ženami údajne začala kráľovskou rodinou zaplatená profesionálka.

Znamená to, že bisexualita vlastne neexistuje? Mýlia sa tvorcovia dotazníkov, keď v anketách populárnych časopisov, ako je americký *Details*, nechávajú zvláštnu

kolónku pre bisexuálov? A akých členov má potom vlastne „National Union of Jewish Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Students“ v Spojených štátoch amerických?

Nerozhodnosť, tlak situácie, zvedavosť

Toto sú v princípe tri okolnosti, kedy jedinec prekročí bariéru pohlaví a miluje sa s príslušníkmi oboch. Osoby nejasného pohlavia sú pritom ľudstvu známe už tisícročia. V histórii najznámejším bol faraón Achnaton, ktorého znázorňovali so ženským poprsím, vzdúvajúcim bruchom a ženskými bokmi. Výzor kombinujúci mužské aj ženské črty mal znázorňovať dokonalú bytosť (mohli by sme ju nazvať „mužena“), ale genetici skôr usudzujú na chorobu zvanú Marfanov syndróm. Takýto čudný výzor mal aj známy stredoveký lekár Paracelsus. Podľa bádateľov, ktorí skúmali jeho pozostatky, to však veľmi pravdepodobne bola žena s mužskou podobou, ktorá celý život vystupovala ako muž. Nie je to ani dnes neznámy jav. V roku 1993 prebehla nemeckou tlačou správa o päťročnom dievčatku, ktoré je vlastne chlapcom! Malej Stine sa totiž nevyvinuli vaječníky a maternica, zato sa v podbrušku skrývali mužské semenníky. Vzhľadom k prevahe mužských hormónov sa ich lekári rozhodli vyoperovať a Stinu pripravovať na ženskú (hoci obmedzenú) životnú dráhu. Ďalším prípadom výnimky z pravidla bol aj muž z Čiech, ktorý hoci bol otcom dvoch zdravých detí, chromozomálne (s pohlavnými chromozómami XX) mal byť ženou.

V Indii tieto nejasné prípady riešia komunity takzvaných hidžier. Sú to nábožensky chránení muži, ktorí sa obliekajú i správajú ako ženy. Jedným z hlavných zdrojov ich

obživy je prostitúcia. Im podobní (aj s prioperovanými prsiami) v posledných rokoch slávia úspechy v Thajsku, Turecku, ale aj Taliansku a v Brazílii. Sú exotickjší a vraj aj lepšie vedia, čo muži potrebujú. Opäť však nejde o bisexuálov, ale o mužov vystupujúcich ako ženy – teda transvestitov a transsexuálov.

Profesor Peter Weiss k tomu dodáva: „Väčšina pacientov, ktorí za mnou prídu do ordinácie s problémom ´bisexuality´, sú vlastne všetci tzv. ego-dystónni homosexuáli, ktorí neprijímajú svoju orientáciu a pokúšajú sa ju zmeniť. Podľa štatistík minimálne 6-10% heterosexuálov malo počas života aj homosexuálnu skúsenosť – väčšinou zo zvedavosti, v rámci experimentovania, len výnimočne pre dlhodobú depriváciu, napríklad vo väzení. Aj z klinickej praxe vieme, že skoro každý gay alebo lesbička sa v živote skúšajú heterosexuálne adaptovať a majú pohlavné styky aj s opačným pohlavím.“

Termín bisexualita tiež hojne zneužívalo tzv. feministické hnutie. To je známe pozoruhodným analfabetizmom svojich aktivistiek v problematike sexu. Stredoškolačky bývajú poučenejšie. A tzv. bisexualita mala umelo zvýšiť počet homosexuálnych prívržencov hnutia.

Na záver jedna dobrá rada od profesora Petra Weissa pre každého, kto si so svojou sexuálnou orientáciou nie je istý, či istá. Bisexualita je len zásterka takýchto neistôt. Isté je, že patríte k tomu pohlaviu, ktoré máva erotické sny o tom opačnom...

BOHYNE MODERNÉHO SEXU alebo PORNOHVIEZDY

V Japonsku majú v inzertných erotických časopisoch profesionálne prostitútky pásku cez oči, aby ich nebolo poznať. V západnom svete sa táto cudnosť považuje už za neprofesionálnu. Pornoherečky a pornoherci sa na erotických festivaloch zúčastňujú autogramiád a aj v bežných médiách sa predhávajú v súboji o to stať sa novými idolmi.

Vzťah k nahote sa v priebehu histórie mení. Vplýva na to náboženstvo, kultúra i všeobecná morálka. Je to skutočne veľký skok od legendárnej Lady Godivy, ktorá mala zachrániť mesto Coventry pred novými daňami tým, že ho precválala na koni nahá. Zachránila pritom aj vlastnú česť, lebo ju zahalili jej dlhé vlasy. Dnes sa rôzne hviezdy a hviezdičky pornofilmov naopak predhávajú v odhaľovaní aj tých najintímnejších častí tela. Ich výkony sú oceňované porno-Oscarmi, ktoré sa udeľujú napríklad aj za to, kto ako zvodne vzdychá!

Pritom skutočné priekopníčky, hlavne z radov francúzskych prostitútok, ochotne pózovali už prvým majstrom fotografie. Aj prvé porno-filmy sú spojené zo začiatkami kinematografie – pochádzali tiež z Francúzska, ale skutočný úspech dosiahli na Kube v mondénnych hoteloch a salónoch.

Tento fenomén posledných desaťročí postupuje pomaly aj k nám. Je to aj tým, že známe svetové porno-hviezdy prichádzajú najmä do Čiech nakrúcať svoje filmy za lacnejšie peniaze a pri tej príležitosti sa objavujú na rôznych erotických show. Patrili medzi ne Sarah Youngová, hnedovláska bujného poprsia a pritom klasicky peknej tváre, a Tania Rusoff, čiernovláska s dokonalou postavou, s primerane veľkými a pevnými prsiami a pristrihnutým ochlpením ohanbia. Z mužských pornohercov

sa v Čechách dobre cítil najmä erotický delostrelec údajne neúnavnej výdrže Rocco Siffredi. Bariéry cudnosti však jednoznačne prelomila v Európe preslávená Dolly Buster.

Priemysel filmovej rozkoše

V Čechách sa po roku 1989 veľmi rýchlo začal rozvíjať vlastný porno-priemysel. Bolo na čo nadväzovať, veď silikónová Dolly Buster je pôvodom z pražského Žižkova. Z množstva zárobkuchtivých diev sa do čela rýchlo vyšvihli blondínka Silvia Saint a čiernovláska Paula Wild. Medzi mužmi na seba upozornil Robert Rosenberg, pôvodne automechanik z Trutnova, aj pre jeho šialený nápad nakrúcať pornofilm v národnom pamätníku nacistických obetí v Terezíne. Tým len potvrdil, že ten kto má „v nohách“, nemusí mať v hlave. Do druhého sledu českých pornohviezd patrili napríklad blondínky s pseudonymami ako Cheryl a Katarina Martinez, alebo brunetka Michaela. Pavel Sahaj si asi ponechal pôvodné meno, pričom svojou pracovnou výbavou za Rosenbergom nijako nezaostáva.

Takáto široká pornoscéna má pochopiteľne aj svoje špeciality. Na vlne momentálneho úspechu sa na čas zviezla hora sadla s menom „Tloušťík Turbo“. Ten sa mohol smelo vyzliecť aj v televíznom „Peříčku“ bez obavy, že by utrpela jeho „povešť“. Jeho obrovské brucho totiž zakrýva všetko, čo by mohol pod ním prípadne nosiť. Iným extrémom je dôchodca s prezývkou „Pražský Pepík“, vyznačujúci sa údajne nezvyčajnou potenciou, ktorú pre vlastné potešenie skúša dvakrát denne. Veľmi rýchlo však prišiel na to, že je ešte potentnejší, keď mu za to zaplatia.

Na Slovensku skromne

Aj prvá slovenská pornoherečka (a preto hneď označovaná za pornohviezdu?) s civilným menom Eva opustila rodný Trenčín, aby sa po začiatkoch ako go-go tanečnica a striptérka v Nemecku pustila do pornofilmov práve v Prahe. Na prvú scénu lesbickej lásky si pozvala kamarátku, aby to obidve vyskúšali po prvý raz v živote a hneď pred kamerou. Odvtedy už prešla na tvrdé porno-scény, kde okrem bežnej a análnej súložie absolvuje občas aj obe odrazu s dvoma mužmi pod názvom „sendvič“. Jej príklad vraj zlákal aj ďalšiu slovenskú devu z Trnavy menom Michaela. V Prahe jej prischlo meno Ashley Taylor a všemožné úlohy až po milovanie s päťdesiatročnou francúzskou kolegyňou nečakaného temperamentu. Pozoruhodné na Ashley sú pomerne malé prsia. Tie si aj chcela dať zväčšiť, ale producenti údajne už nemajú záujem o silikónové krásky (čo je asi reakcia na celý zástup nasledovkýň Dolly Buster). O svojej kariére hovorila uvoľnene a s takým nadšením, že by sa za to nemusela hanbiť ani dobre platená propagačná agentúra. To nadšenie ju však zakrátko prešlo a s pornom skončila...

Vzostup a pád

Dočasné nadšenie týchto zamestnancov a zamestnankýň porno-priemyslu môže byť celkom dobre aj súčasťou ich pracovnej zmluvy. O problémoch (najmä zdravotných, veď aj ženská vagína má svoje limity a to sa napríklad prejavuje vysychaním slizníc či alergiami) sa nehovorí. A tak sa o odvrátenej strane tejto „slávy“ dozvedáme len z nemnohých škandálnych prípadov, ktoré sa dostanú na verejnosť. Autormi jedného boli podvodníci, ktorý využili fakt, že sa čoraz viac

známych herečiek odhodláva k odvážnym erotickým scénam. V talianskych novinách sa tak objavil inzerát lákajúci mužov, ktorí by sa chceli za poplatok zúčastniť nakrúcania pornofilmu s vtedy 41-ročnou Ornellou Mutiovou. Tá ani netušila, že sa stala volavkou pre viac ako dvetisíc mužov, ktorí si priplatili, aby boli pri tom, keď odhalí svoje najintímnejšie miesta tela. Výsledkom bola „zbierka“ v hodnote 400 miliónov korún (cca 13,2 miliónov eur), s ktorou podvodníci včas ušli.

Laura Antonelliiová bola skutočnou hviezdou talianskych erotických filmov šesťdesiatych rokov. Ešte nemusela predvádzať to, čo má dnes na repertoári každá elévka, a predsa ju milióny divákov spájali so symbolom erotiky a zmyselnosti. Úspech a peniaze jej však ktosi závidel a tak jednej noci vtrhla do jej vily polícia, aby na nočnom stolíku našla 38 gramov kokaínu. O ten však zrejme až tak veľmi nešlo, lebo vyšetovatelia sa skôr vyžívali v nekonečných otázkach na jej najintímnejšie erotické praktiky v súkromí. Tri a pol roka prísneho väzenia Antonelliiovú zlomilo. Noviny písali o „páde talianskeho sexsymbolu“. Bez peňazí a šance na návrat na výslnie, ktoré už obsadili mladšie a dravšie konkurentky, skončila ako alkoholička odkázaná na malú podporu sociálnej poisťovne. Takéto príbehy však svet ilúzií nezaujímajú. A názov pornoherečka, či pornoherec dnes môže získať aj ten, ktorého najväčším hereckým výkonom je, že si dokáže vyzliecť nohavice či sukňu bez zakopnutia a pádu na nos. Preto si na takéto „výkony“ trúfa čoraz viac amatérov...

BORDELY V OHROZENÍ alebo ZLÁ BYLINA NEVYHYNIE?

Nielen osvietení jedinci a náboženstvá, ale aj celé moderné občianske hnutia považovali prostitúciu za burinu, ktorú treba vytrhať aj s koreňmi. Po tisícročiach však najstaršie remeslo opäť prekvitá, akoby tieto ničujúce útoky nikdy ani neboli.

Už byzantská cisárovná Teodora, mimochodom bývalá kurtizána, sa pokúšala likvidovať svoje menej úspešné kolegyně násilným umiestnením v kláštoroch. O pár storočí neskôr sa o čosi podobné pokúsil aj cisár Karol Veľký – rovnako neúspešne. Panovanie cisárovnej Márie Terézie poznačil sústredený nápor polície a najmä povestných mravnostných komisií. Ako uvádza L. Bassermann v knihe „Najstaršie remeslo“ viedenské prostitútky pod týmto tlakom na oko zmizli, aby ich nahradili slúžky, ale aj chyžné v hoteloch a penziónoch. A povesť o ich úslužnosti sa šírila Európou: „Chyžné boli odjakživa zvláštnou lahôdkou – nepochádzali totiž len z Viedne, ale aj zo slávnych plantáží dievčenskej krásy v okolí. V mnohých šľachtických domoch sa návštevník nevystavoval prakticky žiadnemu nebezpečeniu, pretože vošiel do počestného domu, kam nesmela bezdôvodne vtrhnúť ani mravnostná polícia. Bolo by prirodzene nespravodlivé, keby sme zarad’ovali všetky viedenské slúžky do armády prostitútok. Základ ich galantnej kariéry však založila doba mravnostných komisií.“

V Ríme za podobnej krízy zaskočili za kurtizány herečky a v Londýne zasa čašníčky. O takejto premene hovorí aj Hemingway vo svojej knihe „Muži bez žien“, opisujúcej jeho cestu po Taliansku v čase, kedy Mussolini nariadil zlikvidovať všetky nevestince. Talianske prostitútky na to zareagovali celkom vynaliezavo. Vžili sa do

úlohy čašníčok a k nápojom či jedlám, ktoré podávali, ochotne pridávali aj svoje telo. A tak si tí, čo chceli, opäť prišli na svoje.

Príležitosť robí – prostitútku

Táto bašta rozkoší a slobody mravov sa však zatriasla v prvej polovici minulého storočia priamo v základoch pod vytrvalými útokmi troch úhlavných nepriateľov – cirkvi, abolicionistov a totalitných režimov. Treba hneď povedať, že nie každá cirkev odsudzovala prostitúciu. V starovekom Babylóne boli chrámy bohyně Ištar naopak založené na chrámovej prostitúcii a výťažkov z nej. Raz do roka sa dokonca pred jej oltárom schádzali dva zástupy – v jednom stáli ženy a v druhom muži a aký pár s náhodne stretol pre oltárom, ten bohyni najlepšie poslúžil telesnou láskou...

Hnutie abolicionistov, nastupujúce v krajinách tzv. západných demokracií súbežne s akciami komunistických a fašistických diktatúr, malo rovnaký cieľ, ibaže presadzovaný v demokratických parlamentoch. Aby sme boli presní, abolicionisti boli vlastne abolicionistky. Začala to ctihodná anglická dáma Josephina Butlerová ešte koncom 19. storočia. Po I. svetovej vojne pokračovali v jej odkaze Katharina Schenkenová v Nemecku a Anna von Pappritz vo Francúzsku, ktoré nasledovali stúpenkyne v Taliansku, Rakúsku, ale aj iných krajinách. K rozhodujúcemu prielomu došlo podľa všetkého práve v prvorepublikovom Československu. V roku 1922 presadila v Národnom zhromaždení poslankyňa Alica Masaryková zákon č. 241 rušiaci povinný policajný a lekársky dozor nad prostitúciou a nariaďujúci likvidáciu nevestincov.

Najdôslednejší boli tí poslední. Hitler všetko, čo mohol, riešil metódou bleskovej vojny – nevestince jednoducho pozatváral a prostitútky aj s ich kompánmi poslal do koncentrákov. Ruskí komunisti mali tiež vlastné metódy – najskôr agitáciu a potom prevýchovu v táboroch nútených prác. Ved' prostitúcia vykonávaná poležiačky sa podľa marxistických noriem nepovažovala za prácu, ale príživníctvo. Na Slovensku bol po februári 1948 poverený likvidáciou profesionálnej prostitúcie istý revolučný básnik. Na tento účel bol zriadený „Tábor padlých žien“, čo je aj názov knihy, ktorú o tomto unikáte medzi gulagmi napísal o polstoročie neskôr spisovateľ Anton Baláž. Čínski komunisti premenili v rámci kultúrnej revolúcie nevestince na kultúrne domy. Zánikom totalitných režimov sa však prostitúcia okamžite vrátila. Nehovoriac o tom, že ju vlastne aj komunistické režimy postupne začali v obmedzenej miere ticho tolerovať pre svoje vlastné záujmy získať informácie od cudzincov a o cudzincoch. Na tento účel nacisti dokonca sami zorganizovali zvláštny bordel pre diplomatov, aby mohli získavať cenné informácie.

Pozoruhodný je aj súboj kubánskej revolúcie a kubánskej prostitúcie. Pred revolúciou v roku 1959 sa Kuba nazývala aj „karibským nevestincom“ a odhady hovorili o 100 000 prostitútkach v rámci šesťmiliónovej populácie. Po drastických opatreniach Castrovho režimu ich počet rapídne klesol a oficiálne prestali existovať. V roku 1996 však musela aj oficiálna komunistická tlač priznať, že len v známom turistickom centre Varadero pripadá na 18 000 obyvateľov približne 8 000 „ľahkých žien“ s rovnako početnou armádou pasákov, prenajímateľov izieb a taxikárov, ktorí zháňajú zákazníkov.

Dobrá vôľa všetko nezdolá

Táto ofenzíva sa postupne stala celosvetovou a nevestince zakázalo až 159 štátov. Koniec bol tak blízko, že sa začali vypredávať interiéry aj tých najslávnejších nevestincov často aj so storočnou tradíciou. Franz Werfel napísal v novele „Dom smútku“ nekrológ nad týmito zariadeniami s „nezameniteľnou atmosférou dýchajúcou z nábytku, stien i osadenstva, zloženú z nepostihnuteľných vôní a trochu ospalej nonšalancie...“ Pozoruhodné je, že najdlhšie odolávali hniezda neresti v bigotne nábožnom Taliansku. Kým tradične veľkorysé Francúzsko s hlavným mestom lásky Parížom zrušilo nevestince už v roku 1946, krajina s hlavným sídlom katolíckej svätej cirkvi sa k tomu odhodlala až v roku 1955. Dnes sú však vo väčšine týchto krajín inštitúcie voľnej lásky opäť v plnej prevádzke. L. Basserman o tomto fenoméne píše: „V podstate to dokazuje len to, že prirodzená potreba si nájde vždy a za každého režimu cesty k uspokojeniu a že ju nezničia sebeprísnejšie obmedzenia – môžu nanajvýš pozmeniť jej smer, odviesť ju do iných, dosiaľ nevyťažných oblastí...“ A tak napríklad na celé územie Nemecka sa v súčasnosti odhaduje 250-300 tisíc prostitútok! V predajnej láske sa „kapacita“ Prahy odhaduje na 30 000 „ľahkých žien“.

C